

Hledání pokladu v pardubickém parku

Marie Dusilová, Pardubice, březen 2014

Ve skupině jsme byli čtyři: Pavel N., manželé Jan a Jitka B. a Marie D.

Pro hledání pokladu jsme od Ducha svatého dostali tyto indicie:

- Místo: Jan a Marie obdrželi informaci, že máme jít do parku, nejlépe u Matečného jezera.
- Pohlaví: Pavel a Marie měli napsáno, že se jedná o muže.
- Vzhled: Pavel "viděl", že bude mít na sobě šedý svetr nebo mikinu, bundu (nebo něco takového) s límcem.
- Jméno: Marii "přišlo", že se může jmenovat Petr.
- Něco neobvyklého: Marii "se zdálo", že poklad bude sedět na lavičce, vedle sebe bude mít nějaký malý vozík nebo batoh, tašky
- Modlitební předmět: Jitka přijala informaci, že dotyčný potřebuje odpouštět druhým i sobě, Marie, že muž trpí bolestí hlavy, zejména snad na levé polovině.

A tak jsme tam jeli. Vystoupili jsme z auta, přešli mostek přes řeku Chrudimku, procházeli se po parku. Ejhle, na lavičce seděl muž, který odpovídal popisu v našich záznamech. Byl trochu v rozpacích, když jsme mu sdělili, že je náš poklad. Že jsme křesťané a hrajeme hru "Hledání největšího pokladu" a že nás Bůh k němu poslal, jelikož ho miluje, ví o něm, chce mu pomoci. Odmítal, že by byl pro někoho pokladem, ale neodmítl nás ani Boha. Zeptali jsme se, zda se jmenuje *Petr*. On odpověděl, že právě naopak - Pavel. Z batohu, který měl vedle sebe (plus asi 2 plné igelitové tašky), vyndal dva nové zákony, jeden z nich byl *Petrův* překlad. Říkal, že věří, ale spasený nebyl. Sdělil, že chodí na noclehárnu, přes den si tak nějak cestuje. Na dotaz, zda ho náhodou trochu nebolí hlava, uvedl, že ne trochu, ale pořádně a celá. Když zvedl hlavu (měl kšiltovku, předtím jsme si toho proto nevšimli), viděli jsme, že na levé polovině obličeje měl hematomy (někdo ho pravděpodobně udeřil). Souhlasil, že se za něho můžeme na místě modlit. Po modlitbách a požehnání jsme šli hledat další poklad.

Jak jsme chodili dál, měli jsme dojem, že u pana Pavla chce Duch svatý ještě pracovat. Když jsme se vraceli k autu, znovu jsme ho potkali. Oslovili jsme ho, krátce vysvětlili spasení a důležitost odpuštění. Byl ochoten přijmout Pána Ježíše jako svého Pána a Spasitele, vzápětí též odpustit. Na místě opakoval větu po větě modlitbu přijetí Pána Ježíše Krista. Dostal vizitku s adresou církve.

V neděli přišel na shromáždění, vydržel tam celou dobu. V závěru sdělil, že se mu tam líbilo a někdy zase přijde. Ne hned příště, ale někdy. Zatím jsme v očekávání, kdy nás znovu navštíví. Bůh o něm ví.

Děkujeme Bohu Duchu svatému, že k nám mluvil a způsobil, abychom šli. Díky Pánu za zachráněný život.

Poznámka redakce:

Hledání pokladu je jedna z možností, jak evangelizovat na ulicích. Nejdřív si každý jednotlivý účastník zapíše na papír (*mapa pokladu*) svá slova poznání k získání potřebných *vodítek* k nalezení pokladu.

Kategorie vodítek jsou nebo mohou být: místo, jméno osoby, vzhled, osobní problém, něco neobvyklého. Potom se vytvoří menší týmy, členi týmu si vzájemně přečtou svá vodítka a jdou za stálého srovnávání svých map hledat poklad.

Hledání pokladu je nadpřirozená evangelizace prostřednictvím nadpřirozených setkání. Biblické principy, návod a osobní svědectví podává Kevin Dedmon z církve Bethel v Reddingu ve své knize *Hledání největšího pokladu*, kterou v českém překladu vydalo v r. 2013 vydavatelství JUDA (www.juda.cz/shop).

Na www.go-east-mission.net vychází v červenci 2014.